

El sistema financer. Les institucions financeres

- Dimecres. A dos de nou. D'acord! Fes-li un petó de part meva al nano! Molt bé, adéu!
- Què em deies d'internet i els nens?
- Ui, perdó... Hola, Patri! Sí... Ah, que no et cal. Ja, ja. Doncs un petó a tots dos. Siau. Vaja, em surt un cangur i me n'anul·len un altre... On érem?
- Em deies que t'agradava internet, no? Doncs jo provaria això...
- És clar! Ja ho tinc! Muntar un web per anunciar els cangurs. La perfecta marsupial! Cangurs d'alt nivell.
- Ei... No flipis... Saps què val, un web? A més, necessitaràs un "webmaster" perquè te'l mantingui. Total: un munt de pasta.
- Ja. O sigui, com diries tu, una mala inversió, oi?
- Ui! Mira! Un altre cangur! Dos a un.
- Apa, aquí tenim el cangur feliç: l'únic cangur del món que salta d'alegria.

El sistema financer d'un país està format per un conjunt d'institucions, mercats i productes la missió principal dels quals és canalitzar els diners disponibles i no utilitzats dels estalviadors cap als inversors. Com passa amb el sistema sanguini en els éssers vius, l'Estat, les famílies i les empreses necessiten un flux de diners mínim per sobreviure i el sistema financer ha de preservar aquest flux.

A Espanya la responsabilitat última en temes financers és del Ministeri d'Economia i Hisenda, que vetlla pel bon funcionament del sistema, bàsicament a través del Banc d'Espanya, la Direcció General d'Assegurances i la Comissió Nacional del Mercat de Valors. El Banc d'Espanya supervisa els bancs i les caixes d'estalvi. La Direcció General d'Assegurances supervisa les empreses d'assegurances i les gestores de fons de pensions. I la Comissió Nacional del Mercat de Valors supervisa els intermediaris dels mercats de capitals. I, en última instància, el Ministeri d'Economia ha de vigilar que aquests òrgans supervisors desenvolupin la seva tasca correctament.

- Gràcies. Tenies raó. Això del web no avança. Tothom em demana massa diners.
- He pensat una altra cosa.
- Què has pensat?
- Fes córrer la veu entre els pares dels teus amics i els parents dels teus amics que tinguin fills.
- Així? "By the face"?
- No. "By the Facebook". Pots penjar al mur els contes que els sols explicar quan fas de mainadera i així dones idees als pares. Boca-orella, Carla...
- I em surt gratis.
- Més o menys. Brindem?
- Ui! I aquest número de mòbil?
- Un amic que té un web de serveis molt potent. Sense quotes.
- Que bé! Gràcies!
- Quan tingui fills, vull cangurs gratuïts, eh?

Estalviadors i inversors poden acudir a un intermediari o poden intentar fer les transaccions directament; això passa únicament quan es tracta de xifres importants.

Les fletxes que van directament d'estalviadors a inversors reflecteixen el flux de diners canalitzat

mitjançant els mercats de capitals. Les fletxes petites serien com el flux de sang –diners– que circula per les venes petites –petits inversors o estalviadors, que són la majoria– i les fletxes grans serien les artèries –grans companyies o l'Estat, que capta diners directament d'estalviadors grans i petits. Quan una gran empresa o l'Estat necessiten demanar molts diners poden anar al banc, però el més normal és que els vagin a demanar als mercats de capitals nacionals i internacionals.

- Aquesta és la Martina d'excursió amb el gos.
- Aha...
- I aquests són el Rubèn i el Lluís vestits de pirata.
- Moníssims...
- I a veure si endevines qui és aquesta.
- No, no ho sé...
- Sóc jo llegint-los un conte.
- Doncs aquests són els dibuixos que penjaré al mur. I també s'hi sentirà la meua veu explicant-los un conte.
- Que guai!
- I també podria muntar un concurs de dibuix "on-line" per a nens... I fer classes d'anglès per a nens, també...
- A veure si tombaràs el mur, amb tantes coses...

Les institucions financeres com els bancs, caixes d'estalvis, companyies d'assegurances o gestores de fons d'inversió són simples intermediaris i han de fer la seva tasca amb l'objectiu principal de preservar l'estalvi confiat pels clients, invertint-lo de forma prudent, estable, transparent i eficient. Al seu torn, les institucions com la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Direcció General d'Assegurances i el Banc d'Espanya s'han d'assegurar que és així, i sancionar si cal els qui desenvolupin l'activitat de manera opaca o imprudent.